

[Statsministeren]

Noget andet er, om der i den sammenhæng med henblik på sanktioner skal gøres et egentligt retligt ansvar gældende under en eller anden form.

På samme måde mener jeg det forholder sig i denne sag. Der er ingen tvivl om ombudsmandens konklusion. Jeg mener ikke, det er rimeligt at sige, at ombudsmanden har karakteriseret den foretagne forvaltning som ulovlig. I sin konklusion anvender han udtrykket »overordentlig kritisabelt«, men han gør ikke gældende i sin konklusion, at her er tale om lovovertrædelser. Og jeg må minde om, at ombudsmanden og ombudsmandsinstitutionen – vi har jo haft skiftende ombudsmænd i årenes løb – i årenes løb ofte har brugt det samme udtryk som i denne sag eller stærkere udtryk, uden at dette har ført til krav om efterfølgende kommissionsdomstol eller anden form for supplerende undersøgelse.

Hvorfor ønsker så S og SF i denne sag, at man skal handle helt anderledes, end man har gjort i samtlige tidligere sager, hvor ombudsmanden har brugt udtrykket »overordentlig kritisabelt« eller de ombudsmandsudtryk, som er endnu stærkere? Hvorfor ønsker man, at denne sag, som er så grundigt oplyst og beskrevet af ombudsmanden, skal have en anden afslutning end de mange andre? Det er der ikke givet skygge af antageligt svar på under denne dags debat.

Det hænger sammen med – det er nu engang min vurdering – at S og SF, forslagsstillerne, forfølger politiske formål med deres aktion, og det kan jeg ikke opfordre Folketingets flertal til at støtte.

Så siger hr. Ole Espersen afslutningsvis:

»Ønsker regeringen da at ødelægge sit eget renommé?«

Nej, men vi er fuldt opmærksom på, at S og SF er stærkt forenet om at gøre den indsats, de er inspireret til i dette øjemed, og det må vi jo så – for at bruge et i dag ofte anvendt udtryk – tage til efterretning. Men det vil ikke sige, at vi retter os efter det i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg vil da gerne endnu en gang fastslå, at det, der skete fra december 1981 med hensyn til de polske asylansøgere, var, at vi gav dem opholdstilladelse, men ventede med at tage stil-

ling til, om de skulle have endeligt asyl, for at se, om krigsretstilstanden hurtigt ophørte i Polen.

Det var i fuld overensstemmelse med den dårlig gældende lovgivning. Der var ikke noget retskrav. Det gjorde vi i øvrigt efter forhandlinger med forskellige medlemmer af de nuværende regeringspartier. Der var nogle, der var utålmodige, det er fuldstændig rigtigt, bl.a. fru Nathalie Lind, og det var også baggrunden for, at vi gik i gang med, selv om der ikke var noget retskrav i lovgivningen, at give asyl.

Men, hr. statsminister, det er jo ikke det, denne sag drejer sig om. Denne sag drejer sig ikke om asylansøgers ret til at være i Danmark. Den drejer sig om at opfylde lovgivningens klare krav om ret til sammenføring med mindreårige børn og ægtefæller. Det er noget helt, helt andet, og det gentager jeg så for anden eller tredje gang.

Så sagde statsministeren, at den daværende, altså den socialdemokratiske regering, den daværende justitsminister – jeg selv – handlede i strid med FN's konventioner. Det er en ret alvorlig beskyldning, for jeg mener, jeg har et ret godt kendskab til FN-konventionen. Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvilke konventioner den daværende regering og den daværende justitsminister handlede i strid med.

Og så skal jeg ikke gå ind på begrebet »ulovligt« én gang til. Det kan være, der er andre, der vil gøre det og forsøge at forklare det endnu en gang.

Pia Gjellerup (S):

Der har i dagens løb været talt om begåede fejl i Justitsministeriet og i Direktoratet for Udlændinge. Fejl kan jo lyde som noget, der er kommet til at ske, og det er ikke i den betydning, fejl skal tages i denne sammenhæng. De fejl, der er sket, er nogle, der er sket, fordi man har villet det. I øvrigt kan disse fejl også beskrives som lovbrud.

Jeg må til benefice for ganske mange medlemmer af Folketinget i den højre side og blandt regeringens medlemmer bruge noget tid på at læse afsnit af ombudsmandens skrivelse til Justitsministeriet den 1. marts, for at vi måske – men det er nok et fromt håb – kan få afklaret én gang for alle, at der rent faktisk står i ombudsmandens skrivelse, at administrationen ikke har været lovlig.